బ్రాహ్మవివాహం విధానము

371

5205

బ్రాహ్మవివాహవిధానము.

ఇది

కందుకూరి వీరేశలింగముచే

ప్రకటింపబడి

యస్. గున్నేశ్వరరావు బ్రదర్సువారి

శ్రీ చింతామణీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడినది.

రాజమహేంద్రవరము.

28-7-99.

దీనివెల 2 అణాలు.

బ్రాహ్మవివాహవిధానము

—:o:—

భగవత్స్మరణము.

౧. అగ్నియందును, జలమునందును, ఓషధులయందును, వృక్షముల యందును, సమస్తలోకమునందును, ఏదేవుఁడు వ్యాపించియున్నాఁడో ఆదేవునకు నమస్కారము; నమస్కారము.

౨. ప్రాణము, మనస్సు, సర్వేంద్రియములు, ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, సమస్తమును ధరించెడుభూమి, ఈతనివలన పుట్టుచున్నవి.

3. ఈతనిభయమువలన అగ్ని వేఁడిమినిచ్చుచున్నది; సూర్యుఁడు వేఁడిమి నిచ్చుచున్నాఁడు; మేఘుఁడును వాయువును ఐదవదియైనమృత్యువును పరుగిడుచున్నవి.

---

౧. యోదేవోగ్నౌ యోప్సు యోవిశ్వంభువన మావివేశ
య ఓషధీషు యోవనస్పతిషు తస్మై దేవాయ నమోనమః.—

౨. ఏతస్మాజ్జాయతే ప్రాణో మన స్సర్వేంద్రియాణిచ
ఖం వాయు ర్జ్యోతి రాపః పృథివీ విశ్వస్యధారిణీ.—

3. భయాదస్యాగ్నిస్తపతి భయాత్తపతి సూర్యః
భయా దింద్రశ్చ వాయుశ్చ మృత్యు ర్ధావతి పంచమః.—

౪. ఎవ్వఁ డొక్కఁడో, వర్ణరహితుఁడో, శక్తియోగమువలన ప్రయోజనమును దెలిసి బహువిధములుగా ననేకవర్ణముల నిచ్చు చున్నాఁడో, అంతమందును ఆదియందును విశ్వమును వ్యాపించి యున్నాఁడో, ఆదేవుఁడు మనకు మంచిబుద్ధిని సమకూర్చును గాక!

౫. ఎవరిహృదయమునందు మంగళాకరుఁడును పాపసంహారుఁడును నైన భగవంతుఁ డుండునో వారి కెప్పుడును ఏకార్యమునందును అమంగళ ముండదు.

౬. సర్వలోకేశ్వరునకు నమస్కారము; పరమేశ్వరునకు నమస్కారము; సర్వశుభప్రదాయకునకు నమస్కారము; విఘ్ననివారకునకు నమస్కారము; శ్రీపరబ్రహ్మమునకు నమస్కారము.

---

౪. య ఏకోవర్ణో బహుధా శక్తియోగాత్
వర్ణా ననేకా న్నిహితార్థో దధాతి
విచైతి చాంతే విశ్వ మాదౌ స దేవః
స నో బుద్ధ్యా శుభయా సంయునక్తు.—

౫. సర్వదా సర్వకార్యేషు నాస్తి తేషా మమంగళం
ఏషాంహృదిస్థో భగవాన్ మంగళాయతనం హరిః.—

౬. సర్వజగదీశ్వరాయ నమః, పరమేశ్వరాయ నమః, సర్వమంగళప్రదాయకాయ నమః, విఘ్ననివారకాయ నమః, శ్రీపరబ్రహ్మణే నమః.

స్వస్తి పుణ్యాహవచనాదికము.

కన్యాప్రదాత— ౭. ఆకాశమునందువ్యాపించినపదార్థములను నేత్రము చూచునట్లే జ్ఞానులు సర్వవ్యాపకుఁడైన పరమేశ్వరునిపరమపదమును సదాచూచుచున్నారు.

౮. కుటుంబసహితముగా మహాజనులకు నమస్కారము చేసి, యాశీర్వచన మపేక్షించుచున్నాను. చేయఁబోవుచున్న వివాహకార్యమునందు మీరు శుభము పలుకుదురుగాక!

సభ్యులు— ౯. ఆయుష్మంతుఁడవైన నీకు శుభము(అగునుగాక!).

కన్యాప్రదాత— ౧౦. చేయఁబోవుచున్న వివాహకార్యమునందు మీరు పుణ్యాహము పలుకుదురుగాక!

సభ్యులు— ౧౧. పుణ్యాహ మగునుగాక!

కన్యాప్రదాత— ౧౨. చేయఁబోవుచున్న వివాహకార్యమునందు మీరు సమృద్ధిని పలుకుదురుగాక!

---

౭. ఓం, తద్విష్ణోః పరమంపదం సదా పశ్యంతి సూరయః దివీవ చక్షు రాతతం —

౮. మహ్యం సహకుటుంబాయ మహాజనాన్నమస్కుర్వాణాయ ఆశీర్వచన మపేక్షమాణాయ కరిష్యమాణవివాహకర్మణిస్వస్తిభవంతో బ్రువంతు!

౯. ఓం, ఆయుష్మతే స్వస్తి!

౧౦. కరిష్యమాణవివాహకర్మణి పుణ్యాహం భవంతో బ్రువంతు!

౧౧. ఓం, పుణ్యాహం!

౧౨. కరిష్యమాణ వివాహకర్మణి ఋద్ధిం భవంతో బ్రువంతు!

సభ్యులు.—౧౩. సమృద్ధి కలుగునుగాక!

శాంతికలుగునుగాక! పుష్టికలుగునుగాక! తుష్టి కలుగునుగాక! వృద్ధికలుగునుగాక! అవిఘ్నము కలుగునుగాక! ఆయుస్సుకలుగునుగాక! ఆరోగ్యముకలుగునుగాక! కార్యములందు మంగళమగునుగాక! సత్కర్మసమృద్ధి కలుగునుగాక! కీడుతొలగునుగాక! ఏదిపాపమోయదిప్రతిహతమగునుగాక! ఏదిశ్రేయస్సో యదియగునుగాక!

వరణము.

కన్యాదాత.—౧౪. ఇదిగో అర్ఘ్యము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుడు.—౧౫. అర్ఘ్యమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

కన్యాదాత.—౧౬. ఇదిగోవస్త్రము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుడు.—౧౭. వస్త్రమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

కన్యాదాత.—౧౮. ఇదిగోఉంగరము. ప్రతిగ్రహింపుము.

వరుడు.—౧౯. ఉంగరమును ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

---

౧౩. ఓం, బుధ్యతాం!

శాంతిరస్తు! పుష్టిరస్తు! తుష్టిరస్తు! వృద్ధిరస్తు! అవిఘ్నమస్తు! ఆయుష్యమస్తు! ఆరోగ్యమస్తు! శివం కర్మాస్తు! సత్కర్మ సమృద్ధిరస్తు! ధర్మసమృద్ధిరస్తు! అరిష్టనిరసనమస్తు! యత్పాపంతత్ప్రతిహతమస్తు! యచ్ఛ్రేయస్తదస్తు!

౧౪. ఓం, ఇదమర్ఘ్యం ప్రతిగృహ్యతాం.

౧౫. అర్ఘ్యం ప్రతిగృహ్ణామి.

౧౬. ఓం, ఏషపరిచ్ఛదం ప్రతిగృహ్యతాం.

౧౭. పరిచ్ఛదం ప్రతిగృహ్ణామి.

౧౮. ఓం, అంగులీయం ప్రతిగృహ్యతాం.

౧౯. అంగులీయం ప్రతిగృహ్ణామి.

కన్యాదాత.—౨౦. బ్రహ్మము సత్యము.

ఇప్పుడు, ఈ—మాసమునందు, సూర్యుఁడు ఈ—రాశియందుండఁగా, ఈ—పక్షమునందు, ఈ—తిథియందు, ఈ——వాసరమున, ఈ—గోత్రమును——ప్రవరయునుగల యీతని——మునిమనుమరాలును, ఈ——గోత్రమును—ప్రవరయుఁగలయీతని——మనుమరాలును, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగల యీతని——కొమారితయు, ఈ——గోత్రమును—ప్రవరయుఁగల శ్రీ—దేవియనుకన్యను శుభబ్రాహ్మవివాహముచేత దానముచేయుటకై యీ యర్ఘ్యాదులచేత నర్చించి భద్రుఁడవైన నిన్ను వరునిగా వరించుచున్నాను.

వరుఁడు.—౨౧. నేను వరింపఁబడినవాఁడనైతిని.

---

౨౦. ఓం తత్సత్.

అద్య, అముకే——మాసి, అముక—రాశిస్థే భాస్కరే, అముక—పక్షే, అముక—తిథౌ, అముక——వాసరే, అముక——గోత్రస్య అముక—ప్రవరస్య అముకస్య——ప్రపౌత్రీం, అముక—గోత్రస్య అముక ప్రవరస్య అముకస్య——పౌత్రీం, అముక——గోత్రస్య అముక——ప్రవరస్య అముకస్య——పుత్రీం, అముక—గోత్రాం అముక——ప్రవరాం శ్రీ అముకీం—దేవీంకన్యాం శుభబ్రాహ్మవివాహేన దాతుం ఏభిరర్ఘ్యాదిభిరభ్యర్చ్య వరత్వేన భవంతం భట్టం వృణే.

౨౧. ఓం, వృతోస్మి.

పరస్పరాంగీకారము.

ఆచార్యుఁడు—౨౨. శ్రీమాన్—ఆర్య! శ్రీమతియగు—దేవిని పత్నినిగా గ్రహించుటకు నీవు కృతసంకల్పుఁడవయినావా?

వరుఁడు—౨౩. అయినాను.

ఆచార్యుఁడు—౨౪. శ్రీమతి—దేవీ! శ్రీమాన్—ఆర్యుని పతినిగా గ్రహించుటకునీవు కృతసంకల్పురాలవయినావా?

వధువు—౨౫. అయినాను.

ఈశ్వరోపాసనము.

౨౬. బ్రహ్మము సత్యస్వరూపమైనది, జ్ఞానాత్మకమైనది, అంతము లేనిది, ఆనందస్వరూపమైనది, శాంతమైనది, మంగళస్వరూపమైనది, అద్వితీయమైనది, పరిశుద్ధ పరహితమైనది.

---

౨౨. శ్రీమాన్ —ఆర్య! కింత్వమేతాం శ్రీమతీ ముకుకీం—దేవీమ్ పత్నీత్వేన గ్రహీతుం కృతసంకల్పః?

౨౩ ఓం. కృతసంకల్పోస్మి.

౨౪ శ్రీమత్యముకీ — దేవి! కింత్వమిమం శ్రీమంత ముముకం—ఆర్యం పతిత్వేన గ్రహీతుం కృతసంకల్పా?

౨౫. ఓం కృతసంకల్పాస్మి.

౨౬. సత్యం జ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మానందరూపమమృతం యద్విభాతి శాంతం శివమద్వైతం శుద్ధమపాపవిద్ధమ్.

౨౭. సత్స్వరూపుఁడవును జగత్కారణుఁడవును అగు
నీకు నమస్కారము; జ్ఞానస్వరూపుఁడవును సర్వ
లోకాశ్రయుఁడవును అగు నీకు నమస్కారము;
అద్వైతతత్త్వమవును ముక్తిదాయకుఁడవును అగు
నీకు నమస్కారము; సర్వవ్యాపియు శాశ్వతుఁ
డును అగు బ్రహ్మమునకు నమస్కారము.

౨౮. నీవొక్కఁడవే శరణ్యుఁడవు; నీవొక్కఁడవే వరేణ్యుఁ
డవు; నీవొక్కఁడవే జగత్పాలకుఁడవు స్వప్రకా
శుఁడవు; నీవొక్కఁడవే జగత్కర్తవు రక్షకుఁ
డవు సంహర్తవు; నీవొక్కఁడవే సర్వశ్రేష్ఠుఁడవు
నిశ్చలుఁడవు నిర్వికల్పుఁడవు.

౨౯. నీవు భయములకు భయంకరుఁడవు; భీషణము
లకు భీషణుఁడవు; ప్రాణులకు గతివి; పావనులకు
పావనుఁడవు; మహోన్నతపదములకు నియామ
కుఁడవు; నీవొక్కఁడవే శ్రేష్ఠులకు శ్రేష్ఠుఁడవు;
రక్షకులకు రక్షకుఁడవు.

---

౨౭. నమస్తే సతే తే జగత్కారణాయ నమస్తే చితే
సర్వలోకాశ్రయాయ నమోద్వైతతత్త్వాయ
ముక్తిప్రదాయ నమో బ్రహ్మణే వ్యాపినే శాశ్వ
తాయ.

౨౮. త్వమేకం శరణ్యం త్వమేకం వరేణ్యం త్వమేకం
జగత్పాలకం స్వప్రకాశం త్వమేకం జగత్కర్తృ
పాతృప్రహర్తృత్వమేకంపరంనిశ్చలంనిర్వికల్పమ్.

౨౯. భయానాం భయం భీషణం భీషణానాం గతిః
ప్రాణినాం పావనం పావనానాం మహో
చ్చైః పదానాం నియన్తృ త్వమేకం పరేషాం పరం
రక్షణం రక్షణానాం.

౩౦. మేము నిన్ను స్మరించెదము; మేము నిన్ను భజించెదము; జగత్సాక్షిరూపుఁడవగు నీకు నమస్కరించెదము; సత్స్వరూపుఁడవును అద్వితీయుఁడవును ఆదికారణుఁడవును నిరాలంబుఁడవును ఈశ్వరుఁడవును పాపసముద్రమున కోడవును అగు నిన్ను శరణొందు చున్నాము.

౩౧. అసత్తునుండి మమ్ము సత్తును పొందింపుము; అంధకారమునుండి మమ్ము తేజస్సును పొందింపుము మృత్యువునుండి మమ్ము అమృతత్త్వమును పొందింపుము; ఓస్వప్రకాశుఁడా! మాకు నీప్రకాశమును ప్రకటింపుము; ఓపరమేశ్వరా! నీకరుణాముఖముచే మమ్ము సర్వదా కాపాడుము.

---

౩౦. వయంత్వాం స్మరామో వయంత్వాంభజామో వయంత్వాం జగత్సాక్షిరూపం నమామః సదేకం నిధానం నిరాలంబ మీశం భవాంభోధిపోతం శరణ్యం వ్రజామః.

౩౧. అసతో మాసద్గమయ తమసో మాజ్యోతిర్గమయ మృత్యోర్మామృతం గమయ ఆవిరావీర్మ ఏధి రుద్ర యత్తేదక్షిణం ముఖం తేన మాంపాహినిత్యమ్.

కన్యాదానము.

3౨. సద్గుణ సంపన్నురాలును స్వర్ణాభరణభూషితు
రాలును నగు కన్యను ఉభయుల హితముకు
గోరి విద్యావంతుఁడవగు నీ కిచ్చుచున్నాను.

33. విశ్వంభరుఁడును సర్వశక్తుఁడును నగు ప్రభు
వీకర్మయందు సాక్షియయియుండఁగా ధర్మాభి
వృద్ధికొఱకు ఈకన్యను నీకు దానము చేయు
చున్నాను.

3౪. ఇప్పుడు, ఈ—సంవత్సరమున, ఈ—మాసము
నందు, సూర్యుఁడు ఈ—రాశియందుండఁగా,
ఈ—పక్షమునందు, ఈ—తిథియందు, ఈ—వా
రమున, ఈ—గోత్రముగల యీశ్వరప్రీతి కామuఁ
డనైన నేను, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁ
గల యీతని—ప్రపౌత్రుఁడును, ఈ—గోత్ర
మును—ప్రవరయుఁగలయీతని—పౌత్రుఁడును,

---

3౨. కన్యాం సద్గుణసంపన్నాం కనకాభరణైర్యుతాం
విద్వన్ తుభ్యం ప్రదాస్యామి ఉభయోర్హితకామ్యయా.

33. విశ్వంభరస్సర్వశక్తిః సాక్ష్యస్మిన్ కర్మణి ప్రభుః
ఇమాంకన్యాంప్రదాస్యామి తుభ్యంధర్మవివృద్ధయే.

3౪. అద్య, అముకే సంవత్సరే, అముకే—మాసి,
అముకే—రాశిస్థే భాస్కరే, అముక—పక్షే,
అముక—తిథౌ, అముక——వాసరే, అము
క—గోత్రః శ్రీఅముకః—ఈశ్వరప్రీతికామో
అహం, అముక—గోత్రస్య,అముక—ప్రవరస్య,
అముకస్య—ప్రపౌత్రాయ,అముక—గోత్రస్య,
అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పౌత్రాయ,

ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగలయీతని—పుత్రుఁడును, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁ గలిగి బ్రహ్మనిష్ఠుఁడవును బ్రాహ్మణుఁడవును వరుఁడవునుఅయిన—అనునీకు,ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగల యీతని—ప్రపౌత్రియు,ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁ గలయీతని—పౌత్రియు, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగల యీతని—పుత్రియు, ఈ—గోత్రమును—ప్రవరయుఁగలయీ—దేవియను సాలంకారయు ఆరోగిణియు సుశీలయు వస్త్రాచ్ఛాదితయునైన యీకన్యను దానముచేయుచున్నాను.

అముక—గోత్రస్య—ప్రవరస్య, అముకస్య—పుత్రాయ అముక—గోత్రాయ, అముక—ప్రవరాయ, శ్రీఅముకాయ—వరాయ, బ్రహ్మనిష్ఠ బ్రాహ్మణాయతుభ్యం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—ప్రపౌత్రీం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పౌత్రీం, అముక—గోత్రస్య, అముక—ప్రవరస్య, అముకస్య—పుత్రీం, అముక—గోత్రాం, అముక—ప్రవరాం, శ్రీఅముకీం—దేవీం, సాలంకారాం, అరోగిణీం, సుశీలాం, వాససాచ్ఛాదితాం, ఏనాం కన్యాం, సంప్రదదే.

౩౫. ఈకన్య ధర్మార్థకామసిద్ధికొఱకు విద్యావంతుఁడవైన నీకు నాచే నియ్యఁబడినది. ధర్మమునందును అర్థమునందును భోగమునందును నీ వీమె నతిక్రమించి చరింపఁ గూడదు.

వరుఁడు ౩౬. అతిక్రమించి చరింపఁగల వాఁడనుకాను.

పాణిగ్రహణము.

వరుఁడు— ౩౭. (తనచేతితో వధువుచేయిపట్టుకొని) నేను సౌభాగ్యము కొఱకు నీహస్తమును గ్రహించుచున్నాను. ఆలాగున నీవు యావజ్జీవమును నాతోడఁ గూడ నుందువుగాక!

౩౮. ప్రేమ ప్రేమనిచ్చెను. ప్రేమ దాత, ప్రేమ ప్రతిగృహీత, ప్రేమచేతనిన్ను ప్రతిగ్రహించుచున్నాను. ధర్మసిద్ధికొఱకును సుఖసిద్ధికొఱకును కన్యవైన నిన్ను ప్రతిగ్రహించుచున్నాను.

---

౩౫. తుభ్యం విద్వన్ మయాదత్తా ధర్మకామార్థసిద్ధయే
ధర్మేచార్థేచ కామేచ నాతిచరితవ్యా త్వయేయమ్.

౩౬. నాతిచరిష్యామి.

౩౭. ఓం. గృహ్ణామి తే సౌభగత్వాయ హస్తం
మయాపత్యా జరదష్టిర్యథాసః.

౩౮. ప్రేమా ప్రేమ్ణోదాత్. ప్రేమాదాతా, ప్రేమా
ప్రతిగృహీతా; ప్రేమ్ణా త్వాం ప్రతిగృహ్ణామి.

మాంగళసూత్రధారణము.

౩౯. ఓసౌభాగ్యవతీ! నాప్రేమచిహ్నముగా ఈమాంగళ సూత్రమును నీకు కంఠమునందు కట్టుచున్నాను. నాతోఁడఁగూడ ధర్మమార్గమున చరింపుము.

వివాహబంధము.

(వధూవరుల బట్టకొనలు ముడివైచినపిమ్మట.)

౪౦. సత్యగ్రంధిచేత మనస్సును హృదయమును నీకు బంధించుచున్నాను. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయమగునుగాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయమగునుగాక! ఈప్రకారముగా కూర్పఁబడిన మనహృదయములు పరమేశ్వరునివగునుగాక!

౪౧. పవిత్రుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు సాక్షిగా శ్రీమతివైన—అను నిన్ను నేను ఇప్పుడు ధర్మపత్నినిగా స్వీకరించుచున్నాను.

వధువు— ౪౨. పవిత్రుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు సాక్షిగా శ్రీయుతుఁడవైన—అను నిన్ను నేనిప్పుడు ధర్మపతినిగా స్వీకరించుచున్నాను.

---

౩౯. మాంగళ్యతంతు మేతం తేమమ ప్రేమసంబంధకమ్ కంఠే బధ్నామి సుభగే ధర్మంచర మయా సహ.

౪౦. ఓం. బధ్నామి సత్యగ్రంధినా మనశ్చహృదయంచ తే.
ఓం. యదేతత్ హృదయంమమ తదస్తు హృదయంతవ;
యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తు హృదయంమమ.
య ఏతే హృదయే నౌ స్తామభయోరీశ్వరస్య తే.

౪౧. పవిత్రపరమేశ్వరస్య సాక్షిత్వేన శ్రీమతీమముకీం... త్వామహమ్ అద్య ధర్మపత్నీత్వేన స్వీకరోమి.

౪౨. పవిత్రపరమేశ్వరస్య సాక్షిత్వేన శ్రీమంతమముకం త్వామహమద్య ధర్మపతిత్వేన స్వీకరోమి.

వరుఁడు— ౪౩. సంపదయందును ఆపదయందును సుఖమునందును దుఃఖమునందును ఆరోగ్యమునందును రోగమునందును నీక్షేమసంపాదనమునందు యత్నించువాఁడ నయ్యెదను.

వధువు— ౪౪. సంపదయందును ఆపదయందును సుఖమునందును దుఃఖమునందును ఆరోగ్యమునందును రోగమునందును నీక్షేమసంపాదనమునందు యత్నించుదాన నయ్యెదను.

వరుఁడు— ౪౫. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయ మగును గాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయ మగునుగాక! ఈప్రకారముగా కూర్పఁబడిన మన హృదయములు పరమేశ్వరుని వగునుగాక!

వధువు— ౪౬. నాయొక్క యీహృదయము నీహృదయమగును గాక! నీయొక్క యీహృదయము నాహృదయమగును గాక! ఈప్రకారముగా కూర్పఁబడినమనహృదయములు పరమేశ్వరుని వగునుగాక!

---

౪౩. సంపది విపది, సుఖే దుఃఖే, సుస్థతాయామసుస్థతాయాంచ, తవమంగళసాధనే యత్నవానస్మి.

౪౪. సంపది విపది, సుఖే దుఃఖే, సుస్థతాయామసుస్థతాయాంచ తవమంగళసాధనే యత్నవత్యస్మి.

౪౫. ఓం. యదేతత్ హృదయంమమ తదస్తుహృదయంతవ, యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తుహృదయంమమ; యఏతే హృదయేనౌస్తాముభయోరీశ్వరస్యతే.

౪౬. ఓం. యదేతత్ హృదయంమమ తదస్తుహృదయంతవ, యదేతత్ హృదయంతవ తదస్తుహృదయంమమ, యఏతే హృదయే నౌస్తాముభయోరీశ్వరస్యతే.

వరుఁడు——౮౭. నీవు నాసఖురాలవు కమ్ము. నేను నీకు సఖుఁడ
నయ్యెదను. మనసఖ్య మెప్పుడును భంగము
నొందకుండునుగాక!

ధువు——౮౮. నీవు నాసఖుఁడవుకమ్ము. నేను నీకు సఖురాలనయ్యె
దను. మనసఖ్య మెప్పుడును భంగము నొంద
కుండునుగాక!

ప్రార్థన.

ధూవరులు——౮౯. ఓయీశ్వరా! ఈప్రతిజ్ఞలనుపరిపాలించుటయందు
మాకు సహాయుఁడవు కమ్ము.

సప్తపది.

[ఒక్కొక్కపాదము పెట్టునప్పుడు భర్త యొక్కొకయుపదేశము
చేయవలెను.]

౧.——1. ఈశ్వరలాభముకొఱకు మొదటియడుగును పెట్టుము. ఇట్లు
నన్ననుసరించుదానవుకమ్ము.

---

౮౭. సఖీభవ త్వం నను తే భవామి
సఖా, ప్రభిద్యేత ససఖ్య మావయోః.

౮౮ సఖాభవత్వం నను తే భవామి
సఖి, ప్రభిద్యేత ససఖ్య మావయోః

౮౯. రక్షణోస్యాః ప్రతిజ్ఞాయాః సహాయోభవమే ప్రభో.

౧.——1. ఓం. ఈశే ఏకపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

2. బలలాభముకొఱకు రెండవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవు కమ్ము.

3. నియమపాలనము కొఱకు మూడవ యడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవుకమ్ము.

4. సుఖలాభముకొఱకు నాలవ యడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవుకమ్ము.

5. సంతానలాభముకొఱకు ఐదవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించుదానవుకమ్ము.

6. సంపల్లాభముకొఱకు ఆఱవయడుగును పెట్టుము. ఇట్లు నన్ను ననుసరించు దానవుకమ్ము.

7. ఏడవయడుగును పెట్టి నాకు సఖురాలవు కమ్ము. నేను నీసఖ్యమును పొందుచున్నాను.

ఆచార్యోపదేశము.

౫౧—1. (వధూవరులనుగూర్చి) ఇప్పుడు మంగళస్వరూపుడును కరుణామయుడును నైన పరమేశ్వరునియొక్క ప్రసాదమువలన నాతని

---

2. ఓం. ఊర్జే ద్విపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

3. ఓం. వ్రతాయ త్రిపదీ భవ. సా మా మనువ్రతా భవ.

4. ఓం.మయోభవాయచతుష్పదీభవ.సామామనువ్రతాభవ.

5. ఓం. ప్రజాభ్యః పంచపదీ భవ. సామామనువ్రతా భవ.

6. ఓం. రాయస్పోషాయషట్పదీభవ. సామామనువ్రతాభవ.

7. ఓం. సఖా సప్తపదీ భవ. అహం తవసఖ్యం లభే.

౫౧—1. అద్య మంగళస్వరూపస్య కరుణామయస్య పరమేశ్వరస్య ప్రసాదాత్ తస్యపవిత్రే సన్నిధానేవివాహశృంఖలేన యువామాబద్ధౌ. అద్యావధిస్వ స్యైవ సుఖోన్నతిం మనసినిధాయ

పవిత్రసన్నిధానమునందు వివాహ శృంఖలముచేత మీరు కట్టబడినారు. ఇప్పటివఱకును స్వసుఖోన్నతిని మాత్రమే మనస్సులో నుంచుకొని యేకాకిజీవనమార్గము ననంచరించితిరి. ఇప్పుడు వివాహసంబంధజనితమైన గురుతరభారము మీ హస్తమునందు పెట్టబడినది. ఇప్పుడు మీరు సంసారము యొక్క మొదటిమెట్టుమీఁద కాలుమోపితిరి. అవధానముతో ముందుకు నడుచువారగుదురుగాక! దీనిమార్గము లతిదుర్గమములు; దీనియాశలగుంపులు అపరిమితములుగా నున్నవి. ఎప్పుడును సాంసారికమోహజాలముచేత చుట్టబడినవారు కాకుండులాగున హెచ్చరిక గలవారగుదురుగాక! సాంసారికసుఖసంపత్తికొఱకు సర్వసుఖదాత యైన పరమేశ్వరుని మఱవకుందురుగాక! సత్యస్వరూపునియందు సంపూర్ణవిశ్వాస ముంచి యొండొరుల యున్నతిసాధనము కొఱకును సుఖ వర్ధనము కొఱకును యత్నించు చుండువారగుదురుగాక!

ఏకాకీజీవనపథే వ్యచరత్. అధునా వివాహసంబంధజనితః గురుతరభారః యువయోర్హస్తే న్యస్తః. అద్య యువాం సంసారస్య ప్రథమసోపానే పాదం నిక్షిపథ. అవధానేన అగ్రసరౌ భవేతాం. అస్యపంథానః అతిదుర్గమాః, అస్య ప్రలోభనరాశయః అపరిమితా స్సన్తి. అవహితౌ భవేతం యత్ కదాచన సాంసారికమోహజాలే నావృతౌ మా భూతమ్. సాంసారిక సుఖసంపత్త్యై సర్వసుఖదాతారం పరమేశ్వరం నవిస్మరేతాం. సత్యస్వరూపే సంపూర్ణవిశ్వాసం కృత్వా పరస్పరస్య ఉన్నతిసాధనాయ సుఖవర్ధనాయచ

గృహకార్యములు సర్వమును ఈశ్వరప్రియ కార్యములని భావించి సాధింపవలయును.

"గృహస్థుడు బ్రహ్మనిష్ఠుడును తత్త్వజ్ఞానపరాయణుడును కావలెను;
ఏయేకర్మను జేయునో దానిని బ్రహ్మమునందు సమర్పింపవలెను."

అనెడి బ్రాహ్మధర్మముయొక్క యీశుభోదేశమును హృదయగతము చేసికొని, సర్వమును మీరు ఈశ్వరునకు సమర్పింపవలెను. అతడు మిమ్ము రోగ శోక భయ విపత్తి పాప తాపములనుండి యుద్ధరించగలడు.

2. (వరునికూర్చి) శ్రీమన్—నీవు నియతముగా నీభార్యయొక్క శుభాభివృద్ధియందు యత్నశీలుడవు కమ్ము. ఇప్పుడు పరమేశ్వరునిచేత నీమీద గురుతరమైన సంసారభార ముంచబడినది. నీవు సంయతేంద్రియుడవును సత్కర్మశీలుడవును కమ్ము. సాంసారికములైన యెట్టి యవస్థలయందును శాంతచిత్తు

యత్నశీలౌ భవేతాం. గృహకార్యాణి సర్వాణి ఈశ్వరప్రియకర్మాణీతి మత్వా సాధయేతాం

"బ్రహ్మనిష్ఠో గృహస్థః స్యాత్ తత్త్వజ్ఞానపరాయణః
యద్యద్ కర్మ ప్రకుర్వీత తద్ బ్రహ్మణి సమర్పయేత్." ఇతి

బ్రాహ్మధర్మస్యాయము శుభోపదేశం హృదయగతం కృత్వా, సర్వం హి యుష్మాభిః ఈశ్వరాయ సమర్పయేత్. స యుష్మాన్ రోగ శోక భయ విపత్తి పాప తాపేభ్యః ఉద్ధరిష్యతి.

2. శ్రీమన్—త్వం నియతం తవపత్న్యాః మంగళవర్ధనే యత్నశీలో భవ. అద్య పరమేశ్వరేణ తవపాణౌ సంసారస్య గురుతర భారో న్యస్తః. త్వం సంయతేంద్రియః సత్కర్మశీలశ్చ భవ. సాంసారికాయాం సర్వస్యామవస్థాయాం శాంతచిత్తో భవ. యథా ఆత్మానం తథా ఇమాం స్వమిత్రంచ నయతో

డవు కమ్ము. ఏప్రకారముగా నిన్ను కాపాడుకొనుటకును ఉన్నతి నొందించు కొనుటకును యత్నము చేయుదువో, ఆప్రకారముగానే నీభార్యను సహితము పవిత్రమైన ధర్మపథమునందు ఉన్నతిని పొందించుటకు యత్నించువాఁడవు కమ్ము. ఈమె సత్యసుఖమార్గమునందు చిరకాలము నీసఖివలె చరించులాగున, ఉపదేశముచేతను దృష్టాంతముచేతను నిత్యమును సత్కార్యములయందును గృహకృత్యములయందును నిరతురాలినిగా దిద్దుము.

3. (వధువునుగూర్చి) శ్రీమతి—— దేవీ! దేనిచేత నీభర్తకు మంగళములు కలుగునో దానిని నీవు మనోవాక్కాయములచేత నాచరింపవలయును. నీవు భర్తయం దేకాగ్ర మనస్సుతో నుండుము. అతఁడు నీకేది యుపదేశించునో దానిని నీవు పాలింపవలయును. నీవు పతిని ప్రాణముగాఁ గలదానవును సదాచారవతివును కమ్ము. అపరిమితవ్యయము కాని కలహముకాని యెన్నఁడును జేయకుండుము.

భవిష్యసి తథా త్వమపి స్వపత్నీం ధర్మపథే ఉన్నమితుం యత్నశీలీభవ. ఉపదేశేన దృష్టాంతేన నిత్యం తాం కల్యాణకార్యేషు గృహకృత్యేషు నిరతాం కురు. యతః సా సత్యసుఖమార్గే చిరం సఖీవ చరేత్.

3. శ్రీమతి——దేవి! యేన తవ భర్తుః మంగళాని భవేయుః కాయవాఙ్మనోభిః సర్వదా తథా సమాచర. త్వం భర్తరి ఏకాగ్రమనసా తిష్ఠ, తవ హితాయ స యత్ ఆదిశతి త్వయా తత్పాలనీయమ్. త్వం పతిప్రాణా సదాచారా భవ. అపరిమితవ్యయం వా కేనాపి సహ కలహం వా నానుతిష్ఠ. ఏవం

ఈప్రకారముగా భర్త యొక్క సాహాయ్యము నందుచు ఆత్మోన్నతిసాధనము నందుటను యత్నించుదానవు కమ్ము.

4. (ఉభయులను గూర్చి) కరుణామయుఁడైన పరమేశ్వరుఁడు మీ కుభయులకు క్షేమ మొనఁగునుగాక! ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః.

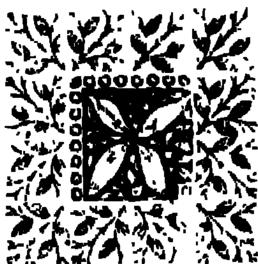
(వధూవరులొండొరుల కంఠమునందు పుష్పహారములు వేయ వలెను. మంగళముపాడి స్త్రీలు హారతియియ్యవలెను.)

సమాప్తము.

భర్తుః సాహాయ్యే ఆత్మోన్నతి సాధనేచ యత్నశీలా భవ.

4. కరుణామయః పరమేశ్వరో యువయోః క్షేమం విదధాతు! ఓం శాంతిః. శాంతిః. శాంతిః.

సమాప్తః.

10557